Ч. 44. Вторск 25 лютого (10 марта) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Демонстрациї в Будапештї. — Новий реґулямін палати).

Нинї мають відбувати ся у Відни дальші міністерияльні конференциї при участи угорского міністра Люкача в справі речинця установленя виплат готівкою. — Завтра розпічне ся, як звістно, в палатї послів перше читане буджету на рік 1903/4. З огляду на те, що дотеперішний спосіб веденя дискусиї буджетової навіть при проволїканю засідань парляменту до пізного лїта зробив би неможливим полагоджене буджету до того часу, особливо супротив рівночасних нарад угодової комісиї і малого числа засідань палати, надіють ся, що правительство предложить палатї скорочене буджетової дискусиї.

На вчера заповіли були в Будапештї Кошутівцї велику демонстрацию против войскових предложень. Однако та демонстрация инакше удала ся, як они гадали. На площи перед парляментом, де уставлено трибуни для бесїдників, ставили ся перші социялїсти в громаднім числї і окружили трибуни. Пізнїйше прибули Кошутівцї, але в значно меншім числї. Коли социялїстичні провідники пробовали виголосити промови з трибун, Кошутівцї не допустили до того, знявши великий крик. Однако зміркувавши, що социялїсти перевисшають їх числом, покинули Кошутівцї площу і устроїли демонстрацийний похід через місто. Перед палатою міністерства судівництва промавляли посли Гольо і Барабаш, — крім того академик Гофман. Відтак рушив похід дальше, сьпіваючи кошутівский гимн і вибиваючи в многих домах шиби. Прибувши над Дунай, в будинку лїберального клюбу вибили шиби і при тім зранено находячого ся там члена палати панів Лебієновича. Також перед народним касином, де на балконї сидїли ґр. Юлій і Емерик Андраші та ґр. Сеченій, устроїли переходячі крикливу демонстрацию. Полїция кілька разів старала ся розігнати демонстрантів, але то їй не удало ся. На площи „Свободи“ візвав посол Гольо товпи, аби розійшли ся. Часть послухала зазиву, але друга часть пішла дальше улицями, вибиваючи шиби. Коло години 7½ вечером демонстрация закінчила ся. Арештовано до 60 осіб. Рівночасна демонстрация социялїстів була спокійнїйша. По відходї кошутовців полишились они на площи перед парляментом. Тут виголошено кілька промов, по котрих провідник социялїстів Боканій візвав присутних розійти ся. Товпа розійшла ся і демонстрация скінчила ся спокійно.

Пос. Ґрабмаєр виготовив вже реферат о зміні реґуляміну палатного. Важнїйші зміни мають бути такі: Перше читанє предложень правительственних відбуває ся тілько тодї, коли в дни внесеня зроблене буде відповідне внесенє, над котрим голосованє відбуває ся без дискусиї. До відкиненя такого внесеня треба двох третих частий більшости. В случаю, коли би внесенє о переведенє першого читаня не було зроблене, або коли би зістало відкинене, тодї предсїдатель придїлює предложене правительственне прямо відповідній комісиї. Кождий посол ставляючи в палатї самостійне внесенє, може домагати ся, аби внесенє придїлено без першого читаня до комісиї. Голосованє в тій справі відбуває ся без дискусиї. При першім читаню дискусия мусить ся обмежити тілько до основної точки. Внесеня наглячі мусять бути віддані до дискусиї на тім самім або на слїдуючім засїданю. Внескодавець мусить обмежити ся тілько до узасадненя наглячости, почім слїдує голосованє без дискусиї. Запитаня до президента, що звичайно тепер забирають тілько часу, позістають і на дальше. Мусить ся їх однак письменно вносити, а опісля на засїданю палати устно повторити. Інтерпеляциї має вносити ся на письмі. Вистарчає на

29)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(З анґлійского — Г. Райдера Гиґґерда.)

(Дальше).

Тодї звернула ся она до нас і сказала:

— Порадьте мене, приятелї, бо не знаю, що відповісти. Я стратила віру у віру мого народу, а тепер виглядаю ще потїхи від вашої; а все-таки то страшне дїло для мене, бо хоч ми й не поклонники безіменного бога, то все-таки належимо всї разом до братства старих містерий серця, а зробити щось такого, значить нарушити найсьвятїйші присяги. Отже ходїть та скажїть кождий своє слово, а найстарший і наймудрійший між нами, Іґнацiо, нехай найперший говорить.

— Нехай і так буде, — сказав я на то, — і я даю свій голос против обмани. Про богів вашого народа не знаю нїчого, та й они не мають у мене нїякого значіня. Але я в своїй вітчинї голова братства і не хочу провинити ся против него. Допустити ся такого вчинку значить допустити ся великої брехнї, а брехня перед Богом есть гріхом. Всї люди мусять вмирати, але я хочу перенести ся до вічности, не осквернивши собі рук фальшованем. Але ваше житє так само загрожене, як і моє, отже коли з нас троє будуть двоє за тим, щоби так зробити, то ваше рішенє буде також і мене обовязувати.

— Добре, нехай так буде, — сказала Мая. — А тепер ти, мій милий, говори і скажи нам, чи вибираєш смерть і чисту совість, чи житє і мою любов, щоби єго звеселяти, — і она подивила ся на него своїми красними очима і витягнула трохи до него руки, як колиб хотїла пригорнути єго до себе.

Хоч сеньор і не зараз відповів, то я все-таки знав, що все вже рішене, бо й колиж могло серце мужчини оперти ся любови і єї чародїйній штуцї? Тимчасом він вже зачав говорити, а лице єму почервонїло ся як би від сорому.

— Для мене нема нїякого вибору, — сказав він. — Я не бою ся вмирати, коли так мусить бути, але я хиба не був би мужчиною, як би я вибирав смерть, коли ти хочеш, щоби я жив. Я думаю так само, як і Іґнацiо, що боги сего міста, то лиш боввани, а чого нема, то не можна й оскорбити. А що до другого, то я не став братом серця длятого, що я сам того бажав, лиш случайно, і длятого менї то лиш дуже мало на совісти. Лиш в тім клопіт, що коли я маю взяти участь в сїм заговорі, мушу допустити ся брехнї, а я того ще нїколи в моїм житю не зробив. А все-таки здає ся менї то оправданим, коли якийсь мужчина вибирає щасливе житє і свою любов, замість лютої і потайної смерти, а свої руки держить чисті, хоч би й при невиннїй комедиї, котра має єго виратувати. Впрочім, Має, піддаю ся твому бажаню, як у всїм иншім, так і в сїй справі, а коли уважаєш, що лїпше, щоби ми гинули, ну, то будемо гинути.

— Нї, — сказала она, запалившись безвзглядною пристрастию. — Менї здає ся, що то далеко лїпше, щоби ми жили і далеко від сего міста були щасливі в нашій любови. Задля тебе впало на мене проклятє мого тата, а тепер вже всї проклони богів і людий не значать для мене нїчого. Коли то, що задумуємо зробити, єсть гріхом, то допускаю єго з любови до тебе та й длятого, що хочу ще раз бути щасливою, заким ляжу в холодну могилу. Диви ся, тут лежить мій батько; він цїле житє служив богам, а що они помогли єму в хвили єго потреби? Коли то, що хочемо зробити, єсть гріхом, а за гріхом слїдує кара, то нехай она спаде на мій нарід, котрий хотїв мене убити, хоч я невинна, нехай спаде на Маттая, котрий для власної користи намовив мене, а коли ще й того за мало, то нехай спаде на мою голову. Менї байдуже про півнїйшу месть, коби я лиш хоч один рік могла називати тебе моїм мужем.

— Небезпечні слова, — замуркотів Маттаї, котрому аж мороз пішов по тїлї, — слова, на які може здобути ся лиш женщина; але нехай так буде.

— Менї здавало ся, як би при тих єго словах Цїбальбай вітхнув, але видко помилив ся, бо він лежав і не рушав ся як і перед тим.

— Ми сказали своє слово, — сказав я сумно.

— Щож тепер, Маттаї?

— Ходїть зі мною, — відповів він. — Покажу вам дорогу до найсьвятїйшого місця. — Сего ту, — він показав на Цїбальбая, — мо-

них 15 підписів, почім друкує ся їх і роздає в палаті. На жадане палати має ся відписати дословно інтерпеляция в палаті. Мінїстер, до котрого інтерпеляция звернена, має дати відповідь до 6 тиждннів.

Новинки.

Львів дня 9 го марта 1903.

— З львівскої політехніки. Wiener Ztg. оголошує, що Цїсар іменував старшого інжинера фабрики акумуляторів в Франкфуртї, Едвіна Гавсвальда, звичайним професором львівскої політехніки.

— Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Андрей Потоцкий виїхав нинї рано до Тернополя і Теребовлї в цїли люстрациї тамошних повітових рад і краєвих заведень. В середу рано поверне п. Маршалок до Львова на засїданє Видїлу.

— Видїл краєвий іменував в етатї меліорацийного бюра: інжинерів І. кл. Алекс. Вербицкого і Кар. Бозевича старшими інжинерами: інжинерів II. кл. Ів. Піша, Тад Корасадовича, Конст. Випневского і Андрія Корнелю (extra statum) інжинерами І. кл.; інжинерів-адъюнктів Марияна Проковича, Івана Лопушаньского, Адама Рожаньского, Стеф. Стобецкого і Йос. Ґурского інжинерами II. кляси.

— Др. Софія Окуневска-Морачевска одержала від краєвого Видїлу титул секундария при загальнім шпитали у Львові.

— З женьскої семинариї. Подання о припущене до іспиту зрілости в женьскій семинариї у Львові треба вносити до дирекциї сего заведеня найдальше до 20 с. м.

— Завіщанє пок. Фр. Ріґера отворено в присутности властий і свояків покійного. Покійник призначив 200.000 К в державних паперах на народні і просьвітні цїли, іменно: 150.000 кор. на фондацию свого імени, з якої має ся що року в день его смерти роздавати запомоги. Прочих 50.000 кор. призначив пок. Ріґер на фондацию, з якої що 3 роки буде одержувати нагороду по 1.000 кор. особа ческої народности, що визначила ся якимсь патріотичним дїлом. В завіщаню желає пок. Ріґер свому народови, аби нїколи не упадав на дусї, і все покладав довіре у власні сили, аби все високо цїнив ідеальні і християньскі стремлїня, боронив своїх прав, але вистерігав ся притім насильства, навіть коли би через се мала прийти хвилева користь. Вкінци покійник взиває ческий нарід, аби все цїнив свої культурні змагання.

— З товариства „Труд“ у Львові (Ринок ч. 39). Впв. гостий і прихильників нашого товариства просимо, щоби зволили з своїми сьвяточними замовленями чи то в виготовленю суконь чи біля поспішити, аби роботи наші могли все і на час виготовити. — При сїй нагодї подаємо до відомости, що маємо на складї крім полотен, гафтів, вашивок, килимів і проч. також готові блюзки і гальки. При замовленю блюзок просимо подавати обем шиї і обем в грудях як також довгість рукава. — *Дирекция.*

— Нова гуманїтарна інституция. Дня 21 с. м. відбудуть ся конститууючі збори „Народної лїчницї“, товариства гуманїтарного, яке повстало головно завдяки жертволюбивости Впреосьвященого Митрополита Шептицкого та енерґічними заходами лїкаря дра Озаркевича. На ту цїль відступив Впреосьвящений реальність при ул. Скарги ч. 4 і своїм коштом казав єї приноровити до потреб лїчницї. Цїлию товариства є: подавати безплатно поміч лїкарску убогим хорим та по змозї оплачувати лїки. Вже від давна відчувала ся потреба заснованя такої институциї в тій части міста, яка є найбільше віддаленою від клїнік і шпиталів, так що убогї мешканцї тих дїльниць були наражені на страту часу, удаючись о лїкарску поміч до далеко віддалених а до того переповнених лїчниць. Початок отже зроблений, та заходи одиниць не вистарчать, як суспільність не підопре благородних змагань ініциаторів. Тож відзиваємо ся до загалу нашої суспільности приступати в члени „Народної лїчницї“ та прибути громадно на перші загальні збори. Вкінци подаємо витяг зі статуту що до членів: Членом дїйстним може бути кождий, хто письменно або устно зголосить ся до Рада товариства і заплатить річну вкладку 2 К. — Під тими самими условинами стають членами товариства також громади і взагалї особи правні (§. 8.) — Хто зложить одноразово для товариства 100 К. стає членом добродїєм товариства (§. 10.) — Тимчасові зглошеня в члени товариства приймає др. Кость Левицкий у Львові, ул. Корняктів, ч. 1.

— З токаря доктором фільософії. З Більска (Білїц) на Шлеску доносять. Челядник токарский Дайчберґер з Танарака коло Тїшина вивандрував перед кількома лїтами до Анґлії, але вскорі покинув там токарство а взяв ся до науки та учив ся в Кембрідж теольоґії і фільософії. Зробивши докторат став протестантским сьвящеником. Минувшого місяця прислав він 2.400 К яко складку, котру він зібрав на будову протестантскої церкви в Моравскій Остраві.

— Огнї. Дня 3 с. м. вибух в Дрогобичи побіч руської бурси над раном около пів до пятої огонь і згоріла стодола Поточняка а від неї заняла ся стодола і хата Мартуса і обі стодоли згоріли до тла а на хатї лиш крища. Огонь був мабуть підложений, бо стодола Поточняка зачала горіти від рога. Того самого дня горіло на Задвірнім за школою і згоріли три хати. Шкода в обох сих случаях виносить звиш 6000 К, а нїхто з погорільців не був обезпечений.

— Чого вже люди не їдять! В декотрих сторонах Нїмеччини зачали вже різати пси на мясо і в тій цїли побудували в містах окремі різницї. Сими днями постановлено в Ліґници на пруским Шлеску уладити при тамошній різници окреме місце, де би різано пси. Та й в Монахові, в столици Бавариї, зачали вже різати пси на мясо і уладжено окреме місце при тамошній різници та віддано минувшого тиждня до публичного ужитку. Що така різниця і догляд над нею конче потрібні, показала практика найлїпше, бо зараз з перших чотирох псів, котрі приведено на заріз, був третий хорий на туберкули (сухоти). Пса того убили і спалили в окремім до того заведеню при різници, де нищать шкідливі для людского здоровля зарізані зьвірята.

— Мантійка перебрана за сьвященика. З Праги доносять, що в Нїмес арештовано сими днями якусь 60-лїтну Йосифу Вебер, родом з Ческої Айхи, котра перебравшись за сьвяще-

---

жете тут спокійно лишити, бо коли є ще в нїм якесь жите, то з него ледви ще лиш слїд. Але де єсть талїсман? Нам его потреба.

— Одна половина єсть у мене, — відповів я, — а друга половина висить у Цібальбая на шиї.

— Здоймїть з него! — відозвав ся він покуро до Маї. — Мусите то зробити!

VI.

Осквернене сьвятинї.

Тоді нахилила ся Мая над свого батька і здоймила талїсман з его шиї.

— Менї так здає ся, як би я померщого обрабувала — сказала она.

— Не забувайте на то, що то стало ся длятого, щоби живих уратувати і нехай то буде для вас розрадою — відповів ся Маттаі. — Ходїм же, бо вже ніч западає.

— Возьмїть кождий єдну лямпу — сказав він зараз по тім, відтак відомкнув мідяні двері на другім кінци сьвітлицї і ми перейшли через них. По тім він двері лиш приперг.

— Чому не замикаєте дверий на ключ? — спитав я.

— Бо нема нікого, хто би пішов за нам — відповів він — а відтак, хто знає, що може стати ся. Як би нам прийшло ся втїкати з найсьвятїйшого місця, то лекше перебічи отворенными дверми, як коли они замкнені.

— А хтож чи що змусило би нас втїкати з найсьвятїйшого місця?

Маттаі здвигнув плечима і пустив ся мовчки дальше. Ми переходили через довгі коритарі і тайні двері, аж наконець опинили ся перед голою стїною з чорного мармору. По тій стїнї став Маттаі шукати великим пальцем, аж наконець знайшов якесь місце, котре подало ся під пальцем і відслонило дірочку від ключа, в котру він вложив хорошенький срібний ключик. Потиснув знову на мармор а панель на шість стіп високий і на дві стопи широкий відсунув ся на бік і ми побачили, що крізь отвір показало ся сьвітло. Він пустив ся вузким отвором в стїнї, а ми пішли за ним до найсьвятїйшого місця безіменного бога, де подали собі руки і станули мовчки, бо тишина і торжественність місця так нас налякали, що ми аж дрожали.

Перше, що нам впало в очи, то був якийсь дивний образ. Він представляв величезну маску якоїсь чудачної і страшної краси, зробленої з вигладженого мармору а в рисунку подібної до тих, які знаходять ся в розвалинах Паленки і инших опустїлих індияньских містах а котрих віку нїхто не може подати. Тота величезна зелена маска висїла понад вузкими дверми, котрими входило ся до найсьвятїйшого місця і мала представляти лице єства, котре, хоч его черти були людські, в своїй надземній повазї і люгім спокою не подобало ані на мужчину ані на женщину. Грубі, надуті губи отвирали ся як би до погірдливого усьміху, а межи ними сьвітили ся зуби з білого шклива. Ніс був орлиний з отвертими широко ніздрями, котрі ніби втягали запах кадила підчас богослуженя а чоло, на середині котрого виднїла ся ніби відбита жіноча рука, вмачана в червону краску, було широке і подане взад. Під торжественними, зморщеними бровами виглядало двоє очий з дорогих каменїв, крізь котрі виходило якесь маґічне сьвітло.

Стеля сьвятинї була склеплена і представляла ніби небо а на нїм видніли ся золоте сонце, срібний, прибуваючий місяць і звізди неба. Стіни були з дорогого, полїрованого мехіканьского онїксу, котрий аж до висоти в хлопа був вкритий гієроґліфами та образами низших богів, котрі всї були зроблені із золота. Проча знадоба сьвятинї була дуже проста і складала ся лиш із стільців, що були вирізьблені з красного дерева та украшені якимись дивними золотими прикрасами. Відтак стояв ще на однім кінци того місця вівтар з чорного мармору, котрого боки були записані золотими буквами, а на тім вівтари лежало щось, що було накрите шовковою хусткою.

Через кілька хвиль дивили ся ми мовчки на то чудо а відтак шепнув Маттаі з великою нетерпеливостию: Робім же то, чого сюда прийшли, бо сьвятиня вже й так осквернена а надумувати ся тепер вже за пізно.

Тимчасом приступив він до вівтаря і підніс шовкову хустку, через що відслонив образ людского серця, зробленого з червоного як кров каменя, на котрім видко було золоті жилочки. На самій серединї того серця показала ся мала ямка.

— Переказ каже — говорив Маттаі, шептаючи тихонько, — що коли в отсю ямку покласти обі половини якогось талїсману, то сьвятий знак отворить ся і відслонить то, що перед тисячами лїт там вложено, коли то Кукумац оснував сю сьвятиню, а на доказ правди сего переказу покажуть ся по обох боках сьвятого знаку золоті скобії. Отже тут від многих сот лїт спочивала половина того талїсману, котрий Цібальбай взяв з собою, коли вибрав ся шукати другу половину, а мимо того сьвятий знак нїколи не отворив ся, скоро в нїм буде лежати і друга половина талїсману. Але притім треба бояти ся чогось иньшого, як мести богів, бо як то виразно читаю — то написано тими буквами, що довкола вівтаря — старий переказ каже нам, що коли би хтось насильно рушив сьвятий знак з місця, де він так много лїт лежав, то брами водні отворять ся і вода озера розілле ся по нашім містї і витопить всїх его жителїв.

— Преці водна брама не отворить ся, коли буде замкнена, а в сухій порі року не може наплисти, бо стоїть низше як мури — сказала на то Мая.

ника, ходила по хатах і сповідала та причащала, а при добрій нагоді крала, що могла. Мантійку відставлено до арешту суду повітового.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Рим 9 марта. Помимо упімнень лікаря, аби папа уважав на своє здоровле, відповів Лев XIII., що уважає своїм обовязком, аби прибувші з далеких сторін путники не ждали, приймити їх на авдиенциї. Вчера приймив папа дійстно путників з Відня, Берлина і Бельґії, разом до 5.000. В авдиенциї взяли участь між иншими кардинали: віденьский Ґруша і вроцлавский Коп.

Відень 9 марта. Доносять сюди з Софії, що там приїхав ческий посол Кльофач та доручив македоньскому комітетови гроші зібрані між Чехами. П. Кльофач розпускає в Софії вість, що Австро-Угорщина готовить ся до війни.

Біґгород 9 марта. Двайцяті роковини проголошеня Сербії королівством обходжено в цілім краю торжественно. Вечером відбув ся в королівскій палаті бенкет при участи короля Александра і дипльоматичного тіла.

Копенгаґа 9 марта. Доносять з Берлина, що цісар Вільгельм II прибуде до Копенгаґи дня 2 цьвітня, з нагоди річниці уродин короля Християна.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса **Шевченка** для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— Не може наплисти, госпоже, але може стати ся щось иньшого. На щож серце так уміщено? Хибаж не на тото, щоби єго поклонники могли в крайній потребі вибрати радше смерть, як поражку і неволю? А чи то оставалось би їм до вибору лиш з часі дощів? Будьте переконані, що коли би хтось в сій хвили вирвав сьвятий знак з престола, то або бухнула би струя води або підземний огонь, щоби знищити місто. Мимо того здаєсь мені, що нам не треба нічого боятись ся, бо написано, що така страшна подія може лиш тоді статись, коли бя хтось силою вирвав сьвятий знак з вівтаря. А тепер до діла. Чужинче, дай госпожі Маї свою половину талісману, щоби она зложивши єго з другою половиною, вложила на призначене для него місце.

Тоді я лиш зітхнув і здоймив смараґд з моеї шиї та дав єго Маї, котра пустилась з ним до вівтаря. Постояла хвильку тихонько, не знаючи, що робити, а відтак шепнула слабим голосом:

— Страх мене взяв і я бою ся то зробити.

— А все таки то мусить стати ся і не я маю то зробити — сказав Маттаї — а ні, то ми на дармо сюди ходили і де кому з нас мусіла бя смерть за то бути. — При тім подивив ся він на мене.

— Я того не зроблю — відповів я, здогадуючись, чого він на мене подивив ся — не длятого, мов би я ваших богів бояв ся, а для моеї власної совісти.

— То я зроблю — сказав сеньор відважно — бо я не бою ся ані одного, ані другого. Дай мені талісман, Мая.

Она дала єму і він зложені до купи талісмани всунув в ямку в сьвятім знаку. Ще тепер пригадую собі, що тоді так щесь забреніло, що я аж задрожав.

Може добрих яких двайцять секунд стояли ми так непорушно, не спускаючи очий з вівтаря, але сьвятий знак не рушав ся. Тоді я сказав:

— Здає ся, Маттаї, що ти будеш мусів деинде покласти твоє брехливе письмо, бо серце не хоче отворити ся, або може ми не той ключик знайшли до него.

— Зажди хвильку — відозвав ся сеньор — Може пружини заржавіли. — І заким ми ще могли недопустити до того, приступив він до вівтаря і став так сильно тиснути великим пальцем на смараґд, що сьвятий знак аж затряс ся.

— Дай спокій! — відозвав ся Маттаї, а коли голос єго пролунав, ми аж остовпіли з дива, бо ось! серце отворило ся мов би якась цьвітка.

Розсувало ся поволи, аж талісман випав, а єго обі половини лежали розложені на вівтарі і відслонили якусь укриту річ, що заблищала ся ясно при сьвітлї лямпи. Ми приступили близше і стануди трохи перепуджені, бо у видовбаній ямці серця на чотирогранній золотій плитці, що була записана образовим письмом, сьвітив ся червоний дорогий камінь, вирізаний в виді людского ока, котре дивило ся стовпом на нас.

— Коли будемо так стояти, то страх нас возьме — відозвав ся сеньор — преці каменя, що вирізаний в виді ока нема чого боятя ся.

— Коли так гадаєш, білий чоловіче — сказав на то Маттаї непевним голосом, силуючись на дармо говорити сьміло — то підойми сьвяту річ та подай мені письмо, що лежить під нею. Зажди ще, возьми насамперед отсе та положи єго на місце тамтого — і він подав єму сфальшовану плитку.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год

посп.	особ.	Зі Львова
відходять		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого, Петутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берегомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмеза
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{12}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Бордяна
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{8}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·25	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходять		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Черновців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Болехова
2·15		„ Черновець, Букарешту
3·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10.03	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ в будні дни, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	7·04	„ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
3·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сяноки
	9·20	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописей Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і звані книжки, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. з. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Аптика в Королївці

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на копти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находять ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижднєвника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий **образ комнатний** представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускйй).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).